

Stellingen

1. De onveranderde prognose van patiënten met prostaatkanker tussen 1970 en 1989 is niet verenigbaar met een belangrijke rol voor toegenomen detectie van latente prostaattumoren.
Dit proefschrift
2. De toename in de incidentie van prostaatkanker vóór 1990 berust voor een belangrijk deel op een toegenomen risico op de agressieve vorm van prostaatkanker.
Dit proefschrift
3. De sterke stijging in de incidentie van prostaatkanker na de introductie van PSA-bepalingen valt te verklaren door het vervroegen van de diagnose met 5-10 jaar en is derhalve van tijdelijke aard.
Dit proefschrift
4. Er is geen overtuigend bewijs voor toegenomen detectie van latente prostaattumoren.
Dit proefschrift
5. Het al dan niet aanwezig zijn van ernstige co-morbiditeit is een belangrijkere prognostische factor voor een patiënt met lokale prostaatkanker dan de kalenderleeftijd.
Dit proefschrift
6. De grote variatie in de behandeling van patiënten met lokale prostaatkanker tussen ziekenhuizen in zuidelijk Nederland berust ook op de wetenschappelijke onzekerheden omtrent de optimale behandeling.
Dit proefschrift
7. Etiologisch onderzoek zou zich bij voorkeur moeten richten op potentieel beïnvloedbare risicofactoren van ziekten.
8. Net als bij medicamenteuze behandelingen, zou de effectiviteit van chirurgische interventies aangetoond moeten worden alvorens deze op grote schaal toe te passen.
9. Het wekt bevreemding dat in de Verenigde Staten screening op prostaatkanker met PSA bepalingen wijdverspreid wordt gepropageerd, terwijl tegelijkertijd een onderzoek plaatsvindt naar de effectiviteit hiervan.
10. Ook zonder fysieke verplaatsing kan men boeiende reizen maken.
11. Een opportunist maakt optimaal gebruik van veranderde omstandigheden.
12. What's done is done.

Stellingen behorende bij het proefschrift 'Incidence and survival of prostate cancer since 1970' van Piet Post

Rotterdam, 31 maart 1999

